

κουβαδάκι

κουβαδάκι, το, ουσ. [υποκορ. του ουσ. κουβάς], μικρός, πλαστικός συνήθως, κουβάς, με τον οποίο παίζουν τα μικρά παιδιά: «τα παιδιά έπαιζαν στην αμμουδιά με τα κουβαδάκια τους»·

- *πάρε το κουβαδάκι σου και σ' άλλη παραλία*, (ειρωνικά στη νεοαργκό) ξεκουμπίσου, φύγε, άφησέ με στην ησυχία μου: «τώρα που ήρθες έχω δουλειά, γι' αυτό πάρε το κουβαδάκι σου και σ' άλλη παραλία». Πολλές φορές της φρ. προτάσσεται το *άντε*. Από την εικόνα του ατόμου που είναι ξαπλωμένο στην αμμουδιά και διώχνει κάποιο μικρό παιδί να πάει να παίξει αλλού.

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας